

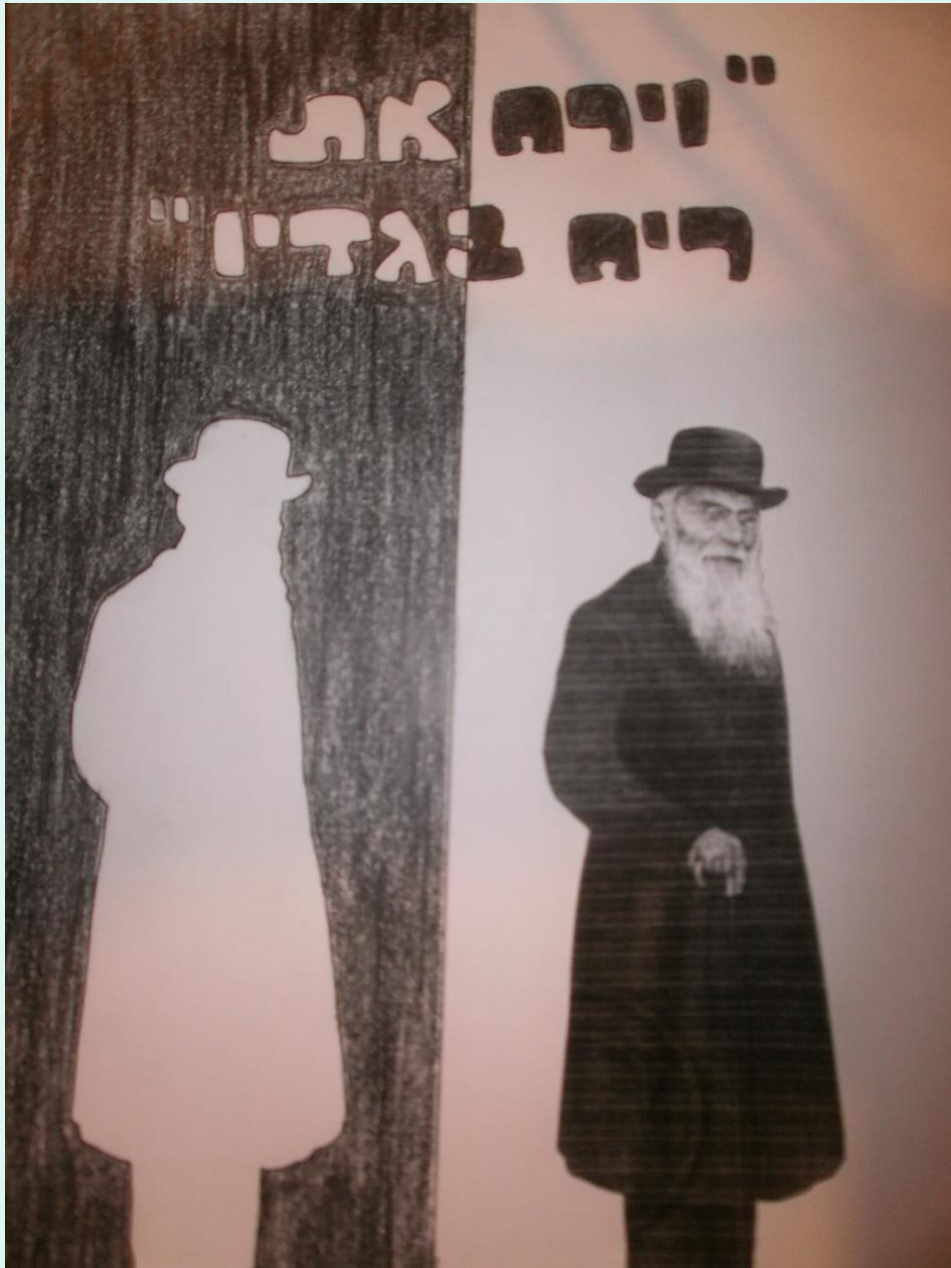
עבודות ביחידת אגדה הכוח לשינוי כיתה י"א, אולפנת אוריה

כריכה לספרון

נאמר והיו מוציאים לאור את האגדות שלמדנו בסדרת ספרונים.
בחרי אחת מהאגדות שלמדנו, וצרי כריכה לספרון על אגדה זו. הכריכה
יכול להיות בציור או בשילוב צילום/ קולאז' וכד'.
לכריכה יש לצרף הסבר כתוב (כעשר שורות) על משמעות העיצוב- מה
מבטא הציור, מה הנחה את בחירת הצילום, עיצוב הכותרת וכד'.

מחווין:

- על העבודה לכלול 3 מרכיבים:
- 1. בחירת שם לכריכה לאגדה שנבחרה- 20 נק' נק'
- 2. עיצוב כריכה באופן יצירתי/ אומנותי- 30 נק' נק'
- 3. הסבר מצורף המתייחס הן לכותרת שנברה והן לעיצוב הכריכה- מה משמעות בחירות אלו? מה כל אחד מהם מבטא? מהו הקשר למדרש? – 50 נק' נק'

• בכריכה שצירתי מצויירת דמות פעמיים- פעם אחת הדמות בהרכבה המלא עם הבגדים, הפרצוף וכו' ובפעם השניה הדמות מוצגת כמעין צל או כביכול את מה שיש גם כאשר אין באמת. המדרש שלנו מתחיל בפסוק "וירח את ריח בגדיו". חכמים מצביעים על קשר בין המילה בגד לבין המילה בוגד ומסבירים שלפעמים המראה החיצוני של האדם לא משקף את הפנימיות האמיתית. משפט זה משתקף בסיפור על יוסף משיתא, בתחילה היה מוצג כדמות של בוגד בעמו, מרוחק מכל קשר אל הקדושה, אך עבר מהפך ושינוי וכאשר הרומאים ניסו לשכנע אותו להיכנס שנית למקדש סירב בתוקף. הרומאים לא הבינו והציעו לו כופר כספי- כי בראשם הוא איש כופר ורודף בצע אך הטעות שלהם היתה שהם לא הבינו שעבר מהפך ולא מוכן לבגוד יותר בעמו. הבגד, החיצוניות- מטעה וכביכול מסוגל לשקר ואילו הוא עבר שינוי באמת ומהפך פנימי שלא נראה כלפי חוץ- החיצוניות של האדם לא משקפת את הפנימיות האמיתית. בכריכה יש דמות עם בגדים- החיצוניות, מה שאנחנו חושבים שאנו יודעים ומכירים ואילו הדמות בלי הפרטים רק קווי המתאר, מסמלת כי יש משהו מאחורי הגדים, משהו יותר פנימי. אם לא היינו מראים בצד השני איך האיש ופרטיו נראים יכולנו לדמיין כל מיני דברים אחרים בדמות ה"ריקה" אך הציור מטעה אותנו.

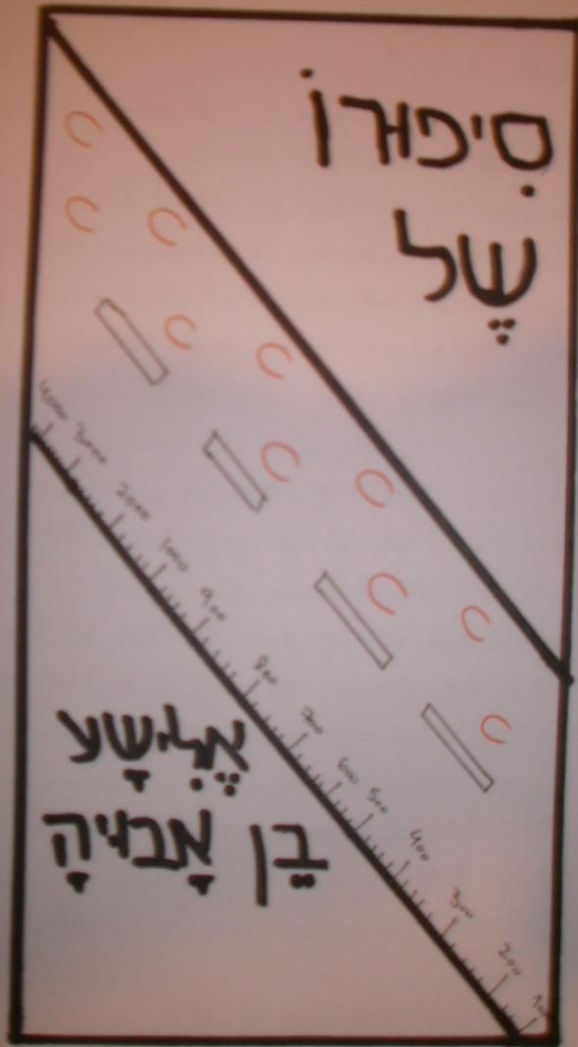
• במרכז הציור ציירתי את אלישע כאשר הוא עם זקן = סמל יהדות, בניגוד לעגילים, שרשרת של מגן דוד המסמלת יהדות לעומת השרשרת שכתובה בלועזית (עם שמו של אלישע) הניגודים הללו מסמלים את העבר של אלישע- כאשר היה רב גדול בתורה בניגוד לתקופה שכפר ביהדות בפרהסיה. על יד ימין של אלישע יש קעקוע של אישה שמזכיר את הזונה שאליה הלך אלישע, וזה כדי להראות את הקיצוניות שלו. שהחליט לפרוק עול מצוות והלך לחטאו בקיצוניות רבה. מאחורי אלישע בצד ימין ומתחתיו עומדים הרבה חסידים שהאמינו בו, ובאו לשמוע דברי תורה מפיו. אלישע ותומכיו מוצגים מאחורי אלישע ולא בשדה הראיה שלו, וזה כדי להראות את דרך אלישע- שבחר להשאיר את תקופת גדלותו בתורה מאחור ועכשיו פניו מועדות קדימה, לכיוון אחר- אל הכפירה. את שמו של אלישע בחרתי לשים למעלה בגדול ואת שם אביו בשורה מתחת ובכתב קטן כביכול הוא משאיר את משפחתו מאחוריו. ובצד כתבתי "האחר" שזה הכינוי שנדבק באלישע בגלל הכפירה הקיצונית שלו.

• הציור שבכריכת הספרון מבטא את האנשים שבסיפור "הציבור" בתחילת דרכם- ובסוף דרכם. האנשים בקשו מרבי תנחומא שיגזור תענית כדי שירד גשם. הם היו חומריים וללא שינוי בפנימיות ליבם. רבי תנחומא אמר להם שעליהם לבצע שינוי פנימי אם ברצונם שירד גשם- אך הם עושים רק מעשים חיצוניים- מחלקים צדקה ללא לב. הצבע השחור במשולש העליון של הכריכה מבטא דבר זה- את החסימות שלהם משינוי פנימי, הצבע מסביב לדמויות מבטא את העובדה שהשינוי היה חיצוני בלבד. הצבעוניות שבמשולש התחתון של הכריכה מסמלת שהאנשים התמלאו באמת מבפנים. ובאמת פתחו את ליבם לראות אלו את אלו ברחמים ורק אז ירד הגשם. הכותרת "פתיחת הלב והגשמים" מראה לנו שקודם יש לפתוח את הלב ורק אז לבקש גשמים, לחולל שינוי עמוק בתוכנו פנימה.

בחרתי לצייר את רבי
אליעזר בן
הורקנוס כשהוא
עדיין בבית אביו,
רואים על פניו
שהוא מותש,
עצוב, לא נוח ולא
טוב לו עם המקום
שהוא, הוא
מרגיש לא שייך
לשם והוא צמא
ללימוד תורה
ולחיים רוחניים.
רואים מצד אחד
חום, שמש, שדה
ומן הצד השני את
חלומו של רבי
אליעזר-
להתמסר כולו
ללימוד התורה
אצל ריב"ז
בירושלים. בחרתי
לצייר גם את
התלמים של
השדה כביטוי
לכך שעבודת
החרישה בסופו
של דבר הכינה
אותו לחיים של
עבודה קשה
בלימוד התורה.

• בחרתי בסיפורו של אלישע בן אבויה. ציירתי כביש שהוא בעצם סרגל, שעליו מצויירות גם פרסות הסוס שאיתן הוא ספר את המרחק. בחרתי דווקא בציור זה מכיוון שבעיני הרגע שבו אלישע אומר "עד כאן תחום שבת" למרות שהוא רוכב על סוס בשבת ולמרות שהוא "חוזר בשאלה", הוא רגע נדיר מבחינה רוחנית. למרות שאלישע כבר לא שומר תורה ומצוות יש לו בתוכו את ניצוץ הרוחניות שבלב ובתת מודע. וניצוץ זה, לא משנה מה תנסה לעשות, לעולם לא יכבה. ניצוץ יהודי לעולם לא יכבה